

Rok 2015 se do historie zdejší malé, ale krásné a k životu přívětivé obce zapsal bez přehánění zlatým písmem. Víska se v něm ocitla v roli jubilantky a oslavila výročí, které rodáci odkudkoli zažívají málokdy. V roce 2015 totiž uplynulo kulatých 500 let od první písemné zmínky o obci. Ta se váže k události, kdy první historicky doložený majitel zdejší vsi – jeden z pěti nejbohatších šlechticů tehdejšího Království českého Mikuláš Trčka z Lípy – postoupil naši obec představiteli ne příliš významného zemanského rodu Mikuláši Otmarovi z Holohlav. Otmarové poté ve Vísce zřejmě i sídlili, což by dokazovala zmínka o Mikuláši Otmarovi na Vísce z roku 1589. Jejich erb s krkavcem se o necelých 500 let později stal symbolicky klíčovou inspirací při vytváření současného víseckého znaku a praporu.

Bylo by zásadní chybou důstojně neoslatvit takto významné výročí. Víska se toho ujala s grácií a velkorysostí. A to natolik, že mnozí hosté oslav tvrdili, že připravený program mohl směle konkurovat podobným výročním oslavám měst či městských částí. Dlouho plánovaná a pečlivě připravovaná slavnostní připomínka byla nasměrována na víkend, na jehož neděli připadlo zdejší posvícení (konkrétně probíhala od pátku 25. do soboty 26. září). Většina bodů velmi pestrého a oceňovaného programu byla soustředěna na sobotu.

Slavnostnímu dni předcházely týdny příprav. Během nich se piloval program, připravoval k vydání almanach, ale Vísce bylo také potřeba tzv. „hodit do gala“. Tudíž pro měsíce před oslavou naplánovalo vedení obce celou řadu investičních počínů, které vedly ke zkrášlení obce. Blíže se o nich čtenář dočte níže v kapitole o investicích. Za zmínku ale jistě stojí, že dominantní budova Vísky – sídlo obecního úřadu a mateřské školy – konečně získaly zateplení a s ním novou pohlednou fasádu. Nebo také nově umístěný informační panel u kříže při vjezdu do obce u silnice z Vísky na Pukšice. Ten zájemce seznamuje s historií i současností obce, je rámován historickými a soudobými fotografiemi a vytváří tak důstojný příjezd do vsi.

Tzv. „do pucu“ se dával nejen areál obce, ale okolí svých usedlostí před oslavami zkrášlovali i mnozí zdejší obyvatelé. Na zdařilém průběhu slavení se podílely opravdu desítky místních. Lze to hodnotit jako jeden z nejceněnějších momentů události. Protože většina zdejších občanů se dokázala semknout a pomyslně „táhnout“ za jeden provaz. Velmi výrazně se o hladký průběh jubilea zasloužili zaměstnanci obecního úřadu, členové spolků, ale i mnoho dalších obyvatel a příznivců Vísky.

Program slavnostní připomínky byl koncipován jako sraz rodáků, příznivců a přátel obce. A ukázalo se, že těch má jubilantka opravdu hodně. Do Vísky totiž během sobotního dne dorazilo odhadem okolo 500 návštěvníků, tedy číslo nejen úctyhodné vzhledem k počtu zdejších obyvatel, ale i symbolické ve vazbě na to, že se jednalo právě o pětisté výročí. Obec přilákala početné delegace ze spřátelených slovenských Viesok, velký počet návštěvníků přijel i z Vísek českých (především z Vísek u Blanska či z Vísky – Višňová ve Frýdlantském výběžku). Do obce zavítalo i značné množství rodáků (například František Mach, syn posledního ředitele školy ve Vísce Františka Macha, dorazil do Vísky po 62 letech). Početné byly i davy návštěvníků z okolních obcí, včetně jejich oficiálních reprezentantů.

První návštěvníci se do naší obce začali sjíždět v pátek 26. září. Ubytování byli v mlýně Poštolka, v Chotěboři i u zdejších obyvatel. Páteční program pro ně připravil pozdně odpolední slavnostní fotbalové utkání mezi družstvy Víška A a Víška dorost. Po něm následovalo hojně navštívené posezení v Hostinci u Fajmanů, které připravil Bago klub.

Sobotní program fakticky začal již v pět hodin ráno. Odstartoval ho Rybářský spolek, který připravil chytání ryb u rybníka Společný, jehož se zájemci mohli účastnit po celý den. Oficiální zahájení slavnostního dne bylo nachystáno na desátou hodinu. Svým pozdravem účastníkům ho otevřel starosta Ondřej Čapek, po němž postupně pomyslnou štafetu přebírali starosta Chotěboře Tomáš Škaryd, starosta Nové Vsi Miloš Uchytíl, manželka zdejšího rodáka a místopředsdkyně Obce spisovatelů České republiky paní Lydie Romanská, předseda Sdružení Viesek na Slovensku Vlado Baran, starosta Vísek u Blanska Stanislav Kamba a také Jiří David za zdejší Sdružení dobrovolných hasičů. Po oficiálním otevření se pozornost diváků přenesla na zdejší fotbalové hřiště, kde je čekalo vystoupení šermířské skupiny Novus Origo. Ta předvedla sérii soubojů dvojic i skupin, do svého programu zapojila i místní děti a nakonec také starostu obce. Ten se stal součástí sehrané historické scénky, v níž Mikuláš Trčka z Lípy pasuje na rytíře Mikuláše Otmara z Holohlav. „Exkurze do víseckých dějin“ tak připomněla první historicky doložené majitele obce. Po půlhodinovém šermířském programu následovalo vystoupení zdejšího Sboru dobrovolných hasičů. Ten si připravil požární útok své dětské sestavy. Zdejší malé hasičské děti poté ve slovenštině zazpívaly hymnu partnerského sdružení Viesky na Slovensku, což patřilo k velmi hezkým momentům oslav. V 11.30 obsadili pódium členové a příznivci Spolku víseckých ochotníků sdružených okolo potomků rodiny Fajmanovy. Ti připravili představení „nejen pro děti“. Představovala ho autorská pohádka napsaná na motivy vísecké historie. Měla podobu loutkového divadla, komentář k němu četl Tomáš Krivský, autorsky ho připravovala zejména divadelní režisérka Michaela Tlapáková a její sestra Lenka.

Po loutkohře přišel čas na oběd. Pro jeho účastníky usmažily od rána vísecké ženy (zejména paní Miloslava Mudruňková, Zdeňka Davidová a Jana Šteklová) v kuchyni zdejší školy 300 řízků. K nim se podával ždírecký bramborový salát a polévka paní Marie Čapkové. Slavnostní oběd čekal na významné hosty v budově sokolovny. Po něm se hosté mohli občerstvit kávou a zákusky a koláči, které napekly vísecké ženy. A opravdu bylo z čeho vybírat. Ostatní hosté se mohli občerstvit na hřišti, kde pro ně bylo kromě řízků připraveno i grilované prasátko. To bylo potřeba spláchnout lahodným pivním mokem, jak jinak než značky Rebel, oblíbeného mezi zdejšími štamgasty. Posedět bylo možné na lavicích u stolů pod tribunou. Pro zájemce byl otevřen i Hostinec u Fajmanů a také místní obchod.

Po obědě se pozornost hostů přesunula k jednomu z vrcholů programu, který se odehrál u mateřské školy. Během něj spisovatelka, místopředsdkyně profesní organizace českých spisovatelů a členka Českého centra Mezinárodního PEN klubu paní Lydie Lidmilová–Romanská odhalila na budově školy pamětní desku svému manželovi Dobroslavu Lidmilovi. Ten se v roce 1926 narodil právě v těchto zdech jako syn zdejšího dlouholetého řídícího učitele Františka Lidmily. Po dětství a mládí stráveném ve Víšce se přestěhoval do Ostravy. Zde proslul jako sbormistr a také hudební skladatel. Mnoho jeho hudebních motivů se pojilo ke vzpomínkám na naši obec a její okolí. Dobroslav Lidmila zemřel v roce 2007 jako všeobecně respektovaná hudební osobnost a nositel Zlatého odznaku Unie českých pěveckých

sborů a Ceny Bedřicha Smetany. Pochován je na hřbitově kostela sv. Václava v sousední Heřmani. Sama paní Lydie Romanská je autorkou 14 sbírek veršů, třech svazků prózy a dvou knih populárně naučných. Jedna z nich se nazývá „Dobroslav Lidmila – hudební skladatel, sborníčník a pedagog“ a přináší cenné vzpomínky i na vísecké dětství skladatele. Její poslední dílo představuje letos v Praze vydaný román „Láska je víc než láska“.

Osobnosti Dobroslava Lidmily se, mimo jiné, věnoval i almanach 500 let obce Víška. Obec ho vydala vlastním nákladem. Je již pátým almanachem, který zde vznikl za posledních 10 let. Tento se podrobně věnoval zdejšímu školství. „Školskou část“ uváděla pasáž o třisetleté historii bývalé školy v Heřmani, kam docházeli zdejší žáci více než sto let povinné školní docházky. Následovala historie vísecké obecné školy a mateřské školy, která byla na jejím místě zřízena a působí v obci dodnes. Autorství historických pasáží almanachu a jeho redakce připadly místnímu kronikáři. Část o školství také přinesla cenné vzpomínky víseckých žáků, ale také potomků či příbuzných zdejších učitelů. V části o mateřské škole pak nechybělo vzpomínání jejích celkem šesti ředitelů a dalších zaměstnankyň. Druhá část almanachu se snažila zachytit vzpomínky na vísecká řemesla, jejichž nositelé kdysi v obci působili. Přinesla cenné texty z pera potomků majitelů víseckých živností (mlýna, hostince, obchodu či kovářny a krejčovství). Shromáždila příspěvky celkem 12 autorů. Almanach uzavíralo pojednání o zdejším lipovém stromořadí a také portrét osobnosti Dobroslava Lidmily z pera jeho manželky Lydie. Kromě almanachu obec připravila k prodeji upomínkové předměty. Patřily k nim například hrníčky, sklenice na víno, odznaky, dále i trička, propisky či tašky s víseckým znakem.

Po slavnostním aktu odhalení pamětní desky, jehož se kromě paní Romanské účastnil i starosta obce a ředitelka mateřské školy paní Helena Moravcová, následovalo vystoupení dětí mateřské školy. Děti předváděly hru na hudební nástroje a pod vedením svých učitelů se naučily i pásmo básniček. Po předškolácích převzali štafetu školáci ze základní školy v Nové Vsi. Ta si pro naši oslavu připravila nejprve hudební vystoupení převážně víseckých dětí, které hrály na různé hudební nástroje. Poté následovalo pásmo básní výhradně víseckých školáků ze ZŠ Nová Ves. A nakonec ukázka z velmi úspěšné dětské miniopery Červená karkulka od Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře, kterou se svěřenci novoveské „základky“ nacvičila paní učitelka Semerádová. Mateřská škola se do programu zapojila i přípravou výstavy. Její budova byla po celý den otevřena pro zájemce o prohlídku. Výstavu připravilo několik zdejších žen. Jednu její část představovaly rukodělné výrobky dam žijících či pocházejících z Víšky. K vidění byly proutěné výrobky, náhrdelníky či také kaktusy pana Jana Němce. Další část výstavy prezentovala fotografie a další materiály vážící se k víseckým dějinám (například erby majitelů zdejší obce). Zájemci mohli zhlédnout i počítačovou prezentaci s fotografiemi z nedávné historie a současnosti obce. Pro ty, co si chtěli prohlédnout Víšku „koňmo“, byl po celý den k dispozici kočár s koňmi pana Karlíka z Nové Vsi. Ten umožnil především starším rodákům a hostům projet si obec v pohodlí historického kočáru.

Další část programu pomyslně ovládla hudba. Organizátoři zajistili vystoupení dvou pěveckých sborů. První přijel až z Ostravy. Jednalo se o Ženský pěvecký sbor Ostrava, který řídila Petra Kubenková. Pro posluchače připravil poctu Dobroslavu Lidmilovi. Byla složená z jeho hudebních skladeb a lidových písní a uváděla ho jeho manželka Lydie. Velký ohlas měl

také následný koncert Ženského pěveckého sboru Lanškroun, který řídila charismatická a vtipná Jarmila Uhlířová. Díky němu na návštěvníky čekalo velmi pěkné pásmo oblíbených „lidovek“ či písní od hudebních skupin Čechomor a Spirituál kvintet. Hosté se ke sboru postupně přidávali a tak nakonec zpívala velká část zdejšího fotbalového hřiště.

Hudební oživení vystřídal vážnější svěcení praporu zdejšího Sboru dobrovolných hasičů. Mělo, ve zdejší obci již tradiční, ekumenickou podobu. Svěcení se ujal římskokatolický děkan Josef David z Chotěboře. Doprovázel ho evangelický farář Vojen Syrovátka ze sboru Českobratrské církve evangelické ve Vilémově. Po svěcení následovalo položení věnců u pomníku padlých. Uvedl ho projev kronikáře, který byl věnován odkazu víseckých legionářů a památce obětí obou světových válek, především obětí z řad zdejší židovské rodiny Hermanovy.

Poté jsme se ve Vísce již vesměs veselili. Odlehčenější část programu zahájily mažoretky chotěbořského JK Dance Teamu, které se honosí titulem mistryň České republiky z roku 2013 a také vicemistryň Evropy. Následovalo vystoupení místních sokolek a jejich kolegyň z Nové Vsi a Uhelné Příbrami, které za mohutného potlesku předvedly skladbu „Společně v pohybu“. Tu nacvičily pro 15. světovou gymnastiku v Helsinkách. Pohybovou skladbu vystřídal posezení u kávy a koláčů, při kterém mohli zájemci zhlédnout módní přehlídku pleteného zboží firmy IVI. Po dvou vystoupeních žen nastal čas „genderově vyvážit“ program typicky mužskou záležitostí. Tu představovala „motoshow“ – speciální program motocyklových jezdců. Reprezentant této kratochvíle předváděl skutečně akrobatické kousky (jízda po úzké železné konstrukci či na karosérii auta) a možnost svést se na motorce dostaly i zdejší děti. Po motorkách jsme se vrátili opět k hudební produkci, která vyplnila zbytek slavnostního večera. Nejprve se jí ujala zdejší heavy metalová skupina Tartaros, která působí ve složení Roman Březina, Přemysl Čapek a František Paclík. Její program si překvapivě našel především dětské fanoušky. Vísecké děti školou a školkou povinné vytvořily hudebníkům pomyslný „kotel“ a k pobavení dospělých doslova „řádily“ celou hodinu před pódiem. Při pohledu na ně prohlásil jeden z pražských hostů v narážce na název zdejší mateřské školy: „Do teď jsem nevěděl, co je to mateřská škola se speciální třídou. Teď už to vím.“ Od osmé večerní pak heavy metal vystřídal klasičtější hudební žánr v podání skupiny Styl, která hrála až do nedělních 0.15 hodin. Její program přerušil pouze krásný slavnostní ohňostroj. I ten byl spojen s hudebním doprovodem vesměs na motivy české vážné hudby (otvírala ho slavnostní pasáž ze Smetanovy národní opery Libuše). První minuty po půlnoci tak zakončily program, který opravdu překvapoval svoji pestrostí, ale i kvalitou. Snad každý z návštěvníků si v něm mohl najít nějaký bod podle „svého gusta“. Vše bylo navíc doprovázeno desítkami krásných lidských setkání, často rodáků, kteří se neviděli několik desetiletí. Půltisící narozeniny tak naše obec oslavila nejen důstojně, ale především pestře a přívětivě. Jejich návštěvníci budou mít dlouho na co vzpomínat. Kvalitu a pestrost programu velmi kladně reflektoval i regionální tisk. Záznam z akce si pak zájemci mohli pořídit v podobě DVD.

Obyvatelstvo ve Vísce v roce 2015

Evidence počtu obyvatel doznala během jubilejního roku 2015 dlouho nezaznamenaný přírůstek obyvatel. Na jeho počátku Víska vykazala 179 zde trvale hlášených občanů. Od

února do dubna celkem třikrát „přiletěl do Visky čáp“. Obec tak získala tři nové občánky, konkrétně Annu Košťálovou v č. p. 64, Annu Březinovou v č. p. 77 a Terezu Čapkovou v č. p. 34. Po delší době nebylo zaznamenáno žádné úmrtí. Celkem pět osob se do Visky přistěhovalo, tři se naopak odstěhovali. V obci tedy přibýlo pět obyvatel a na konci roku jsme Českému statistickému úřadu mohli hlásit 184 „Vísečáků“.

Veřejný život v obci

Veřejný život v obci nebyl v tomto roce nijak výrazně ovlivňován celostátními událostmi. Po dlouhé době neproběhly žádné volby, což je v kontextu minulých let spíše výjimečné. Obecní zastupitelstvo a vedení obce se tak mohly plně soustředit na místní záležitosti. Zastupitelé se v tomto roce sešli celkem osmkrát. K nejčastějším bodům jednání patřily otázky týkající se investic (zejména opravy komunikací a zateplení školy), dále také záležitosti vážící se k víceckým oslavám. Tyto náležitosti pak ponejvíce řešilo vedení obce.

Jak již bylo zmíněno, obec tentokrát vyvíjela nadstandardně silnou investiční aktivitu. Vlajkovou loď letošních investic představovalo zateplení budovy mateřské školy a obecního úřadu. Stavba zásluhou dlouho plánované investice získala do budoucna prostor pro ušetření nákladů na vytápění, ale především také novou fasádu. O její podobě mohli rozhodnout občané na veřejné schůzi, která proběhla na konci dubna v Hostinci u Fajmanů. Během ní byl zájemcům architektem Ing. Václavem Markem ze sousední Nové Vsi představen projekt velkorysé přestavby budovy sokolovny, jehož zpracováním ho v loňském roce pověřilo zastupitelstvo. Studie by předpokládala zásadní přebudování objektu, jehož cílem má být velkorysá modernizace sportovního i společenského zázemí sokolovny, ale také výstavba bytů v podkroví budovy. Následně Ing. Marek představil i studie se čtyřmi variantami barvy fasády na budově školy. Vítězně z ní vzešla ta, která navrhovala kombinaci žluté pro horní polovinu budovy a oranžové barvy pro polovinu dolní. Celou investici po výběrovém řízení úspěšně realizovala firma Zdeněk Kolouch z Chotěboře. Práce zahájila 1. dubna a zateplovalo se tmavým grafitovým polystyrenem. Celková cena stavby činila 1 145 867 Kč. Nadpoloviční většinu – konkrétně 685 805 Kč – uhradila dotace od Státního fondu životního prostředí. Zásluhou nové fasády má objekt, který vždy představoval přirozenou dominantu obce, znovu skutečně reprezentativní podobu. Víska se tak může směle porovnávat s daleko většími obcemi v okolí, které již své školy také dříve renovovaly.

Zastupitelé se dále rozhodli financovat úpravu okolí zateplené budovy. Postupně došlo k opravě parkoviště před obecním úřadem, zrenovován a částečně nově vybudován byl chodník okolo celé stavby (s výjimkou strany přiléhající k fotbalovému hřišti). Opravy se dočkal i prostor před schodištěm do obecního úřadu. To zároveň získalo nové dřevěné zábradlí. Na budovu byla umístěna osvětlená nástěnka, na níž jsou zveřejňovány informace obce pro občany. A osvětlení se po zásluze dostalo i soše Jana Ámose Komenského v průčelí objektu. Vzhled mateřské školy před hlavním vchodem vylepšilo i opravení stávající studny, která má nově vyzděnou skruž a nové víko. Obec na žádost učitelek mateřské školy nechala nainstalovat u vchodu kamerový systém, který tak od léta stráží bezpečnost budovy. Poslední

vylepšení představovala úprava prostoru okolo herních prvků ve školní zahradě. Během ní byla povrchem z kačírku nahrazena travnatá plocha u skluzavky, prolézaček a houpaček.

Během letních měsíců se postupně realizovala i oprava několika obecních komunikací. K jejímu financování obec vyčlenila dotaci z Programu obnovy venkova Vysočina. Konkrétně byla vyspravena cesta od Šteklů k novým stavebním parcelám a cesta k rybníku Společný. Uvnitř areálu obce prošla renovací komunikace od obecního úřadu k novým parcelám. Nový sjezd a novou točnu získala odbočka od hlavní silnice k Nové Vsi směrem k domu rodiny Mudruňkovy a Čapkovy. Úpravy se dočkala také cesta u domku rodiny Žákovy. Rekonstrukcí dále prošel prostor u autobusové zastávky, který pokrývá nový asfalt s novými obrubníky. Asfaltový podklad s obrubníky získalo nově i úložiště kontejnerů na tříděný odpad. Zrenovovat se podařilo také parkoviště před budovou prodejny potravin, na které navazuje nově prodloužený chodník. Dobrovolní hasiči se pak brigádnicky postarali o vymalování autobusové čekárny a hasičské zbrojnice.

Budovalo se i na domcích několika vícečlenných rodin. S výstavbou rodinného domu začali Klára Mudruňková a Michal Houdek na místě budovy č. p. 56. Starý dům, který patřil rodině Mudruňkových, byl téměř kompletně zbořen a na jeho místě začala vyrůstat novostavba. Střechu na svém rodinném domku opravovali Žákoví (č. p. 16). Finální práce na novostavbě na nových parcelách za domem rodiny Leflerovy prováděl Tomáš Heiland. Svůj rodinný dům rozšiřoval o přístavbu také Zdeněk Březina (č. p. 77).

Velká investice byla v tomto roce dokončena nedaleko pomyslných bran vjezdu do Vísky. Stala se jí novoveská čistírna odpadních vod. Tu nechalo zastupitelstvo sousední vesnice vybudovat za chatou mysliveckého sdružení u silnice z Nové Vsi do Vísky. Stavbu započalo již v minulém roce a dokončilo během června tohoto roku. Náklady na čistírnu přesáhly 32 miliónů korun. Ač velkou část pokryly dotace, obec se musela zadlužit a také zvýšit poplatky za vodné a stočné. Kapacita čistírny počítá s případným připojením Vísky. To je ale hudbou hodně vzdálené budoucnosti. Pro Vísku by se jednalo o mimořádně nákladnou záležitost i proto, že budova je umístěna daleko od naší obce a podstatně výše než zdejší usedlosti. Obec by se musela zadlužit a její současné vedení proto s připojením prozatím rozhodně nepočítá.

Obecní zastupitelstvo muselo, kromě investiční aktivity, řešit také například změnu provozovatele zdejší prodejny potravin a smíšeného zboží. Svou činnost v ní po šesti letech k 30. listopadu ukončila paní Pavlína Černá. Důvod byl stejný jako u předcházejícího provozovatele, který skončil před pěti lety – nízký obrát a nízká rentabilita prodeje, která nedokázala prodáváči zajistit normální příjem. Obecní zastupitelstvo obratem nabídlo prostor prodejny k pronájmu. Ovšem nabídka zůstávala dlouho bez jakékoli odezvy ze strany možných zájemců. Do Vísky proto začala od prosince zajíždět pojízdná prodejna. Přijížděla dvakrát týdně – v úterý a v pátek. Parkovala před budovou sokolovny, ale zájem ze strany zdejších obyvatel o nákupy v ní byl velmi malý. K důvodům patřily i poměrně vysoké ceny prodejny a logicky nepřiliš pestrá nabídka zboží. Po mnohatýdenním intenzivním shánění možného provozovatele se nakonec podařilo dojednat předběžnou dohodu o převzetí obchodu s paní Nhung Phan Phuong z Čáslavi. Zastupitelstvo pověřilo na svém posledním zasedání

starostu uzavřením smlouvy o pronájmu. Obchod měl být dle dohody znovu otevřen od 1. března 2016.

Komplikace ohledně častých změn provozovatelů zdejší prodejny bohužel má z velké části obecnější charakter. Obec byla nucena shánět nového provozovatele již poněkoliakrát od roku 1997, kdy obchod z důvodu nízkých tržeb opustila bývalá Jednota, nyní COOP družstvo Havlíčkův Brod. Noví provozovatelé (paní Phuong by měla být již pátým od odchodu Jednoty) vesměs po počáteční investici a nemalém elánu zpravidla zjišťovali, že obchod není příliš navštěvován a tržby jsou zde nízké. To pak přispívalo i ke zhoršování nabídky zboží a problém s rentabilitou provozu se prohluboval. Bohužel velká část zdejších obyvatel nakupuje v supermarketech v Chotěboři či prodejnách řetězce COOP v sousední Nové Vsi či Malči. Jejich cenám a především „akčním nabídkám“ mohou malí prodejci jen těžko konkurovat. Obecní zastupitelé již dokonce řešili otázku, co podniknout se stávajícím prostorem obchodu v případě dalšího neúspěšného pronájmu. Nabízela se například varianta předělání na byty. Na druhou stranu obec bez funkčního obchodu je fakticky výrazně hendikepována. Obchod by bylo zapotřebí zachovat především pro zdejší seniory, protože pro mnohé se stává dojíždění do Chotěboře problémem. Stejně tak ho využívá mateřská škola a v letních měsících i množství chalupářů.

Ekonomika a hospodářské aktivity

Naštěstí poněkud v kontrapunktu se situací zdejší prodejny potravin se vyvíjela ekonomická situace ve státě. Hospodářství České republiky se již plně vzpamatovalo z předcházejících dvou vln ekonomické krize a vykázalo solidní růst. Mírně vzrostly i reálné mzdy, po většinu roku klesala nezaměstnanost.

Přes meteorologicky nepříznivé podmínky se dařilo kdysi hlavnímu zaměstnavateli zdejších rodin Zemědělskému družstvu Nová Ves-Víska. To na počátku března čekala výroční schůze, která tentokrát byla volební. Na předsedu družstva ovšem kandidoval pouze stávající předseda Roman Sadílek. Obdržel 50 hlasů ze 70, přičemž nemalou část tvořily hlasy získané prostřednictvím plných mocí. Ty obdržel vesměs od nejstarších členů družstva, kteří již často nemohou nebo nechtějí na schůzi dorazit. Předseda je pak osobně obchází a ti mu v případě souhlasu plnou moc podepisují. Také na místopředsedu nabídl vedení pouze jednoho kandidáta – opět pokračujícího ve funkci. Tím byl zootechnik ZD Ing. Otakar Švec, který byl opět zvolen pohodlnou většinou. Při volbě představenstva mohli členové skutečně vybírat, kandidátka obsahovala o dvě místa více, než je stanovený počet členů orgánu. U revizní komise byl navíc jeden kandidát. Družstvu celkově klesá počet členů a mezi nimi navíc převažují senioři. Noví členové fakticky nejsou přijímáni. To v teoretické rovině dokumentuje jeden z rysů porevoluční transformace zemědělství. Vzhledem k tomu, že družstva podle transformačního zákona postupně vyplácí podíly členů a bývalých zaměstnanců, do budoucna obecně může relativně úzké skupince osob fakticky spadnout do rukou či správy obrovský majetek organizace.

Družstvo za loňský rok dobře hospodařilo a vykázalo rekordní zisk. Zvyšuje počty dojnic v nově postaveném kravínu v Nové Vsi, kupuje nový traktor za sedm miliónů korun. Příznivý stav financí na počátku roku odrážel i loňský rekordní zisk českého zemědělství,

který byl druhý nejvyšší od roku 1989. Během tohoto roku konečně poklesl i tradičně hluboký deficit zahraničního obchodu se zemědělskými produkty. Snad to odráží i nesměle se objevující trend kupovat více místní české potraviny, který se projevuje i rostoucí návštěvností tzv. farmářských trhů s lokálními produkty ve městech nebo tzv. „nákupem ze dvora“ přímo u farmářů.

Mateřská škola

Mateřská škola v tomto roce, kromě své každoroční velmi dobře hodnocené péče o své žáky, žila i realizací zmíněných velkých investic. Velké uznání zaslouží za to, jak intenzivně přispěla ke společenskému životu ve Vísce. Za první událost tohoto typu lze považovat karneval, který paní učitelky zorganizovaly během února. Byť byl otevřen pouze pro žáky MŠ, karnevalové veselí vždy přináší i radost jejich rodičům či prarodičům. Velmi aktivně se „školka“ zapojila do programu oslav víceckého jubilea. Za jeho nácvikem se skrývá mnoho hodin práce jejich zaměstnankyň. Školáčky se také podílely na programu připraveném pro slavnostní rozsvěcení vánočního stromku. A velmi hezkou tečku za svými společenskými aktivitami tohoto roku připravila škola v podobě tradiční vánoční besídky. V rámci jejího programu děti představily pohádku O dvanácti měsíčkách a pásma vánočních básniček a písniček. Dopolední premiéra byla určená především pro seniory obce, odpolední pak pro rodiče. Spokojení rodiče a babičky a dědečkové si z besídky odnášeli nejen hezký kulturní zážitek, ale také vánoční andělíčky a přáníčka. Je dobře, že se zaměstnanci školy snaží takto vrátit Vísce její péči a investice do zabezpečení dobrých podmínek pro provoz školy. Od nového školního roku má škola také další dva zaměstnance z Vísky a nově tak představuje největšího a v podstatě jediného významnějšího zaměstnavatele, který nabízí práci přímo v obci.

Místní knihovna

K poměrně zásadní změně došlo během roku v místní knihovně, která se již dlouho na stránkách zdejší kroniky neobjevila. Zasloužila by si to v loňském roce, protože tehdy uplynulo 90 let od jejího zřízení. Velké změny se ovšem dočkala až během roku tohoto. Na jeho počátku přešla pod přímou správu Krajské knihovny v Havlíčkově Brodě, která v této roli vystřídala střediskovou knihovnu v Malči. Krajská knihovna nově zapůjčuje do Vísky dvakrát v roce soubor zhruba 200 nových knih, z kterého si mohou čtenáři vybírat výpůjčky. Po půlroce bude vždy soubor vrácen a vyměněn za další knihy. V souborech bývají zastoupeny publikace všech žánrů. K tomu má knihovna k dispozici vlastní fond, jež čítá přes 700 titulů. I díky tomu si vícecká knihovna drží solidní počet výpůjček – ten za celý rok přesáhl počet 400.

Činnost spolků

Sbor dobrovolných hasičů

Sbor dobrovolných hasičů i v tomto roce pokračoval ve své aktivní činnosti, která nejen přispívala ke společenskému životu ve Vísce, ale vícekrát se postarala i o její pozitivní zviditelnění. Své „noty“ pro jubilejní rok ladili členové sboru na lednové výroční schůzi. Ta byla částečně i schůzí volební. Během ní vystřídala na pozici jednatele Lucie Křivská dosavadního Miloše Marka, který se z Vísky odstěhoval. Do funkce velitele byl zvolen Zdeněk Březina na místo Lukáše Davida, který se stal velitelem výjezdové jednotky. Novým pokladníkem je pak Klára Mudruňková. Sbor během roku vykazoval úctyhodných 53 členů.

Členové sboru výrazně pomohli při organizaci víseckých jubilejních oslav. Dospělá část sboru také zabodovala při zajištění organizace III. ročníku populární vísecké soutěže v útoku na neupravené požární stříkačky PS 12. Akci zvanou „Visecké dvanáctky 2015“ hostila obec první sobotu v září a opět s výborným ohlasem. Do Vísky tentokrát přijelo změřit své síly 35 oddílů. Jednalo se o rekordních 15 mužských týmů, pět ženských a celkem 15 dětských. Děti soutěžily v kategoriích starší žáci, mladší žáci a přípravka (děti do šesti let). Netradiční pohár pro vítěze si v kategorii mužů z Vísky odváželo družstvo ze Seče s časem 23.59 sekund. V kategorii žen hlavní cena putovala do SDH Habry (čas 29.15 s). Na prvním stupínku vítězů soutěže dětí stanula dvakrát reprezentace Chotěboře (v kategorii starších i mladších žáků). Klání nejmladších zcela „ovládl“ Malčín, protože byl v kategorii jediný. Vísecké hasičské reprezentaci se dařilo o poznání méně než organizátorům akce. Muži skončili spolu s Malčí na posledním 14. místě, ženy na předposledním čtvrtém. Během vydařeného dne, kterému tentokrát poprvé přálo i počasí, nabídli organizátoři i vědomostní soutěž nebo nezbytné občerstvení. Své moderátorské kvality opět osvědčila II. vicemiss soutěže Hasička Česko-Slovensko 2012 Veronika Košťálová z naší obce, která zároveň převzala patronát nad celou akcí. Vísecké dvanáctky tak znovu ukázaly organizační um zdejších hasičů v tom nejlepším světle. Dík za to náleží všem členům hasičského sboru, kteří se na realizaci podíleli. A zejména paní Heleně Davidové, která se o organizaci náročného dne zasloužila nejvíce.

O zviditelnění Vísky v celostátních médiích se pak v tomto roce zřejmě nejvíce postaral další představitel zdejších dobrovolných hasičů Lukáš David. Stalo se tak díky jeho úspěšné kandidatuře v soutěži Hasič roku 2015. Ta byla určena profesionálním a dobrovolným hasičům ve věku 18–40 let (Lukáši Davidovi bylo v době konání soutěže 36 let). Velitel zásahové jednotky místního SDH se v konkurenci zhruba 30 hasičů probojoval do čtveřice finalistů mužské části soutěže. Mezi nimi byl jediným dobrovolným hasičem a zároveň také nejstarším ze soutěžících. Do soutěže ho přihlásila manželka, přičemž inspirací se jí stal úspěch zdejší rodačky Veroniky Košťálové, která se před třemi lety stala II. vicemiss soutěže Hasička Česko-Slovensko. Finále proběhlo 31. října na galavečeru v Top Hotelu Praha za přítomnosti osmnáctičlenné poroty. Finalisté před ní například defilovali v uniformě, ale součástí večera byla i jejich promenáda v plavkách. A výsledek slavnostní události? Za velkých ovací výpravy z Vísky byl Lukáš David vyhlášen vítězem nové kategorie soutěže – FERNET STOCK Hasič. Prvenství mu přineslo hlasování prostřednictvím sms, facebooku a internetových stránek soutěže které probíhalo od počátku července do 30. října. Lukáš David

v něm získal famózních téměř 400 000 hlasů. Reprezentant hasičů z obce se 179 obyvateli se tak stal absolutním vítězem veřejného hlasování! To rozhodně zaslouží respekt a poděkování za reprezentaci naší obce.

Úspěšně si během roku vedl zdejší „hasičský potěr“. Malí hasiči se svými vedoucími vykazali úctyhodný seznam aktivit. Na počátku ledna zorganizovali již tradiční tříkrálové obcházení Vísky. Při něm za zpěvu příslušné „vinšující“ koledy vybírali finance pro svou činnost. V únoru pro ně jejich starší kolegové připravili oblíbený karneval, který byl otevřený nejen pro malé hasiče, ale pro všechny děti z Vísky. Konal se jako obvykle v Hostinci u Fajmanů. Za zmínku jistě stojí i členy sboru úspěšně realizovaný dětský den s tradičně solidní návštěvností. Příjemné překvapení podzimu přinesl sborem organizovaný lampiónový průvod spojený se stezkou odvahy, který se konal předposlední den října. Sraz účastníků byl v 17.00 u budovy obecního úřadu. Průvod pak procházel obcí, přičemž nejvíce odvahy museli mladí hasiči, a s nimi mnoho dalších dětí z Vísky i okolních obcí, projevit v části cesty, která začínala za domkem rodiny Šteklových a pokračovala za zahradami dalších víseckých usedlostí. Zde na účastníky „číhala“ strašidla a další překvapení. Průvod byl zakončen v klubovně malých hasičů, kde bylo pro zájemce připraveno občerstvení. Kroužek malých hasičů se zasloužil také o důstojný průběh slavnostního rozsvěcení obecního vánočního stromu. Výsledkem jeho spolupráce s dětmi z mateřské školy bylo hezké společné pásmo, po němž opět následovala nabídka občerstvení pro ty, kteří akci podpořili svojí účastí. Malí hasiči si úspěšně vedli i v soutěžích. V květnu reprezentovali zdejší obec v oblastním kole celorepublikové branné hry Plamen v Libici nad Doubravou. V soutěži skončili na druhém místě, což znamenalo postup do okresního kola. To pak přineslo umístění v druhé polovině tabulky. Barvy Vísky hájili i během soutěže „Vísecké dvanáctky“.

Sokol Víska

Také vísecký TJ Sokol se během roku 2015 činil a „tužil“, abychom parafrázovali heslo jeho zakladatele Miroslava Tyrše. Dělo se tak zejména na poli fotbalu. Místní i přespolní fanoušky zdejšího fotbalového týmu nadchla „spanilá jízda“ sestavy podzimní části fotbalové sezóny. Již jarní část sezóny předešlé (2014/2015) proběhla ve znamení výborné kondice zdejší sestavy. Ta v ní skončila na krásném druhém místě se skóre 61:33. Z 20 zápasů vyhráli zdejší reprezentanti 13, dva prohráli a v pěti remizovali. Podařilo se jim získat 41 bodů a sedmé místo v soutěži střelců. Tam za Vísku bodoval Jiří Krupička s osmi góly. Ještě výraznější úspěch pak přinesl letošní podzim. Vísecký tým po něm jednoznačně vévodí tabulce IV. třídy okresního přeboru, navíc s excelentními výsledky. Z devíti zápasů se mu podařilo vyhrát osm a jeden zakončit remízou. Po mnoha sezónách tak zdejší fotbalová reprezentace neztratila ani jeden zápas. Impozantní jsou i další výsledky: skóre 33:9, celkem 25 bodů v tabulce a také osmibodový náskok před v pořadí druhým týmem Štoky B. Výbornou pozici sestavy pečtilo i druhé místo v tabulce střelců, které obsadil Daniel Kufr s 10 góly. Nadějně vylepšování výkonnosti zdejšího mužského fotbalu je především zásluhou trenéra týmu Radka Křivského a jeho asistenta Miroslava Nedbala. Oporu jeho sestavě přinesl i dojednaný návrat hráče a „režiséra hry“ Michala Houdka do lůna zdejšího týmu.

Dobré výsledky vykazala i bohužel poslední sezóna víseckého družstva žáků. To skončilo ve své soutěži 7+1 okresního přeboru na hezkém druhém místě tabulky. Žákovská

sestava vyhrála 13 z 20 zápasů, v jednom remízovala a šest pro ně skončilo prohrou. Ve své poslední soutěži získali žáci 40 bodů se skóre 87:41. Úspěchem bylo i třetí místo mezi střelci pro Miroslava Dobrovolného, který nastřílel 22 gólů. O to smutnější a pro budoucnost zdejšího fotbalu nepříjemnější se jeví skutečnost, že sezóna byla pro víseckou žákovskou sestavu sezónou poslední. Její trenér Ondřej Čapek přešel, po 12 letech působení na této pozici, se svojí sestavou do soutěže dorostu. Víseckému Sokolu se následně nepodařilo najít nového trenéra mládežnického fotbalu. Konec žákovské kopané je smutný i proto, že bylo náročné budovat zdejší žákovskou sestavu od základů po přerušení její kontinuity v 2. polovině 90. let. Úspěch tradice žákovského fotbalu ve Vísce potvrzuje i to, že mnozí jeho odchovanci dnes úspěšně hrají v současné sestavě mužského týmu.

Dobré žákovské základy se ovšem v tomto roce příliš neprojeví na výsledcích týmu víseckého dorostu. Oslabená sestava skončila sezónu 2014/2015 na pátém místě ze sedmi. Z 12 zápasů čtyři vyhrála a z osmi si odnášela porážku. Skóre činilo 39:36, počet bodů 12. Jednalo se o první sezónu týmu. S jeho tréninkem a náročnými začátky při znovuoobnovování dorosteneckého fotbalu ve Vísce pomáhal asistent Lukáš Málek. Úspěch pro dorosteneckou reprezentaci představovalo třetí místo Radka Hýbla v žebříčku nejlepších střelců soutěže. Podzimní sezónu zakončilo družstvo bohužel na posledním místě tabulky.

Dobrou vizitku pro zdejší TJ Sokol představoval úspěšně zorganizovaný Memoriál Jaroslava Fajmana, který se v obci odehrál první srpnovou sobotu. Zúčastnilo se ho pět mužstev. Vavříny vítězů si odnášel tým Víška 62, druhá skončila současná fotbalová reprezentace naší obce, třetí pak mužstvo Víška Višňová. Zklamání naopak přinesl zájezd členů TJ Sokol do partnerského německého Lohmenu. Zde se změnilo vedení sportovního oddílu a reakce na příjezd vísecké výpravy byla o poznání chladnější, než na jakou její účastníci byli zvyklí. Němečtí přátelé nicméně slíbili přijet příští rok do Víšky. Plánovaná návštěva by tak mohla pomoci překonat rozpaky z letní cesty a uchovat pro budoucnost cennou tradici více než 40 let vzájemných návštěv, spolupráce a také osobních přátelství.

Za zmínku jistě stojí i to, že během července se dvě členky TJ Sokol Víška (Marie Březinová a Marie Čapková) zúčastnily 15. světové gymnastřady ve finských Helsinkách. Jednalo se o nejvýznamnější letošní mezinárodní přehlídku sálových a hromadných skladeb. Skladbu „Společně v pohybu“, která zde reprezentovala Českou republiku a zároveň zdejší Havlíčkovu sokolskou župu, nacvičily se členkami Sokola Nová Ves a Uhelná Příbram. Generální zkouškou na Helsinky prošly na počátku července v rámci vystoupení na akci „Sokolské Brno“. Celkem jich cvičilo 17 a k nácviku se scházely každý týden od počátku března v sokolovně v Uhelné Příbrami. Jistou zajímavost cvičícího týmu představovala skutečnost, že v rámci ženské sestavy vystupoval jeden muž, který dámy do finské metropole také doprovázel. Vše secvičené pak „Havlíčková“ sestava předvedla v rámci oslav 500. výročí naší obce.

Rybářský spolek

Ve svých aktivitách pokračoval i Rybářský spolek Víška. Ten, kromě zmíněného podílu na organizaci víseckých „narozenin“, uspořádal pro zdejší obyvatele pouťovou zábavu v sokolovně. Je velká škoda, že rybáře, kteří měli s organizací spoustu práce, přišlo podpořit pouze málo účastníků. Finance vybrané na vstupném pak pokryly jen malou část nákladů na kapelu. Chod spolku zajišťoval zejména jeho předseda Luboš Sedláček, ale také pokladník Josef Žák, dále například Zbyněk Mudruňka či Jiří Pešek.

Bago klub

Jako každý rok nezapomněl ani Bago klub. Tancechtivým „Visečákům“, ale také „přespolním“ zájemcům, připravil na předposlední únorovou sobotu Bago ples. Ten se stal vrcholem zdejší plesové sezóny nejen díky výborné kapele Medvědi, ale bohužel také proto, že žádné další plesy se zde v posledních letech nekonají. Bagisté si, jako postrach zdejších mladých žen, pak ještě zařadili během místní pomlázky. Organizací posezení s hudbou se podíleli na zmíněných víseckých oslavách.

Společenský a náboženský život v obci a okolí neorganizovaný místními spolky

V této kategorii společenského vyžití stojí za zmínku především obcí organizovaný zájezd na „stretnutie“ slovenských Viesok a českých Vísek. To se v tomto roce konalo předposlední červnový víkend na Slovensku v obci Povážany, části Vieska. Pro hosty byl slovenskými přáteli připraven bohatý program. Abychom na stránkách této kroniky dali prostor i krásné slovenštině, ocitujme z něho některé pasáže. „Pre účastníkov boli pripravené: športové súťaže, slávnostné prijatie štatutárov v Sobášnej sieni ObcÚ, slávnostná omša v Rímsko-katolíckom kostele Povýšenia Svätého Kríža, kultúrne vystúpenia obcí a hudobná zábava či prehliadka Čachtického hradu.“

K dalším tradičním událostem patřil i novoroční ohňostroj, který proběhl 1. ledna na místním fotbalovém hřišti. Nechybělo ani dodržování dalších tradic, jako pálení čarodějnic, stavba obecní májky či silvestrovský pochod místních s občerstvovací zastávkou u starosty obce.

Protože Víška nemá kostel, málokdy se na stránkách zdejší kroniky objeví informace o církevním životě v okolí obce, jehož se část zdejších obyvatel účastní. Zdejšími věřícími se v posledních letech rozšířily možnosti návštěvy bohoslužeb. Pro katolíky, kteří tradičně navštěvují mše v Nové Vsi či Heřmani, přibyla i možnost docházet na bohoslužby v zámecké kapli v Malči. Evangelíci mají kromě blízké Malče a letních bohoslužeb na Klokočově od loňského roku možnost navštívit vánoční bohoslužebné setkání v malém církevním domě na Klokočově. Má podobu krátkého vánočního zamyšlení faráře z Hradiště doprovázeného zpěvem koled. Zajímavostí je, že probíhá při soumraku pozdního odpoledne pouze za svitu mohutných svící, kterých je zde umístěno více než sto. Malá kaple byla v loňském i tomto roce zcela plná, mnozí lidé museli stát. Celkem se zde sešlo přes 70 zájemců, z toho 17 bylo z Víšky. Při odchodu nabízeli organizátoři návštěvníkům vánoční perníky.

Počasí

Počasí roku 2015 patřilo svým průběhem k nejextrémnějším v posledních mnoha desetiletích. Zmíněný rok se do historie meteorologických měření v naší zemi zapsal jako vůbec nejteplejší od jejich počátku, tj. od roku 1775, kdy jsou teploty pravidelně měřeny v pražském Klementinu. Zároveň také bohužel patřil k rokům nejsušším, s pouhými 2/3 průměrného dlouhodobého množství srážek.

Signály o nadprůměrných teplotách přinášely již zimní měsíce. Teploty se v naprosté většině držely nad bodem mrazu a oproti průměru padalo pouze malé množství srážek. Sníh se objevil za celou zimu pouze třikrát. Napoprvé obdarovala zima zdejší okolí mimořádnou porcí sněhové nadílky v noci ze 4. na 5. ledna. Sněhu bylo tolik, že v pondělí 5. ve Vísece nejezdily autobusy a školákům se tak, k jejich nemalé radosti, fakticky prodloužily 14denní vánoční prázdniny. Obleva ale přišla hned druhý den. Poté se sníh objevil už jen na 27. ledna a 8. a 9. února, ovšem pouze v podobě zhruba pěti centimetrů. Protože tak jako v předchozích případech rychle roztál, pro zimní radovánky tentokrát ve Vísce prakticky nebyl prostor. Letošní zimu vyhodnotili meteorologové jako druhou nejteplejší za poslední půlstoletí, kdy se pravidelně měří celorepublikové průměry. Byla pouze o málo chladnější než ta loňská, která si podržela rekord nejvyšší.

Jako poměrně teplý lze celkově hodnotit i březen. Jeho druhá dekáda ale přinesla ochlazení. Na jejím počátku se objevil noční mráz a opakovaně padal i sníh s deštěm. Podruhé v březnu ráno mrzlo 20. den měsíce, kdy jsme zde mohli po dlouhé době sledovat částečné zatmění slunce. Ke sledování tohoto úkazu počasí zdejších obyvatelům naopak přálo. Byla úplně jasná obloha, takže podmínky pro pozorování vzácného astronomického jevu šlo označit jako výborné. Zatmění začalo dopoledne po desáté hodině a trvalo zhruba hodinu. Spousta místních tak vychutnávala pozorování úkazu přes negativy a další pomůcky doslova plnými doušky. Měsíc zakryl zhruba 73 % slunečního kotouče, tudíž bylo možné registrovat i mírné ochlazení. Další podobný jev můžeme dle astronomů čekat až v roce 2021.

Duben přinesl klasicky aprílové počasí. Místní si zřejmě budou pamatovat především Velikonoce. Již Velký pátek 3. dubna přinesl ochlazení a sníh s deštěm a na Velikonoční pondělí dokonce ráno poklesla teplota na $-3\text{ }^{\circ}\text{C}$. Velikonoční svátky tudíž byly chladnější než loňské Vánoce. Po Velikonocích přišlo oteplení, které ale narušovaly občasné vpády studeného počasí. Celý měsíc byl stejně jako březen nadprůměrně suchý a větrný. Větrné počasí přinášelo rychlé vysychání půdy. Teplý ráz měl i květen, byť teploty většinou nevystoupaly nad $20\text{ }^{\circ}\text{C}$. Paradoxně nejteplejší den přinesl „zmrzlý muž“ Servác, kdy zde teploměry vyšplhaly na $21\text{ }^{\circ}\text{C}$. Červnové teploty již přesahovaly $25\text{ }^{\circ}\text{C}$, zvláště v první polovině měsíce. Přetrvávající sucho občas narušil krátký déšť či bouřka, ale množství srážek zůstávalo velmi malé.

Léto roku 2015 pak již probíhalo plně ve znamení rekordů. Červenec byl třetím nejteplejším v historii měření. Víška zaznamenala 14 tropických dní a prakticky žádné srážky. Stejně tomu bylo i na ostatních územích republiky a červenec si tak vysloužil pověst nejsuššího sedmého měsíce roku od počátku 50. let. V obci rychle klesal stav vody a obecní úřad musel vyhlásit zákaz zalévání, napouštění bazénů a mytí aut. Naštěstí většina zdejších

obyvatel zákaz uposlechla a spotřeba vody v obci následně skutečně poklesla. V okolí se postupně objevovalo čím dál tím více obcí závislých na dovozu vody cisternami. Stejně počasí pokračovalo i v srpnu. Během něj neustále padaly teplotní rekordy a sucho pokračovalo. Vísecký potok se ocitl téměř bez vody, mimořádně málo jí bylo i v Doubravě. Média neustále přinášela fotky téměř vyschlých řek. V řece Lužnici naměřili nejméně vody za 100 let a během měsíce dokonce vyschnul pramen naší národní řeky Vltavy. Sucho postihlo velkou část střední Evropy a přineslo velké ztráty zemědělcům. Ty se naštěstí neprojevíly tolik u obilovin, ale výrazně poznamenaly úrodu brambor, vinné révy, chmelu a ovoce (brambor se vinou sucha urodilo nejméně od roku 1920). Tráva postupně zežloutla, o otavách nešlo příliš hovořit a již v srpnu se začaly stromy barvit do podzimních barev. Suché a teplé počasí také bohužel přinášelo nebývalé množství požárů na polích. V jednom z letních týdnů hlásil týdeník Respekt, že „vlna veder rozpoutala rekordní ohňovou sérii v počtu 200 požárů denně“.

Také podzim zůstal nadprůměrně teplý (například 1. září jsme naměřili 30 °C). Vlídňější tvář nabídl až říjen. Zůstal teplý, ale konečně začalo občas pršet, čímž mírně poklesl srážkový deficit. Jeho počátek zároveň přinesl první noční mrazíky. Nadprůměrné teploty s občasnými srážkami vykazoval i listopad, který si vysloužil pověst nejteplejšího měsíce od počátku měření v pražském Klementinu. Jeho průměrná teplota dosahovala 8,7 °C, což je o 4,3 °C více, než byl průměr za posledních 241 let klementinských měření. Konec měsíce ale přinesl i první sněžení. Teplý zůstal i prosinec. Například na druhý svátek vánoční padl teplotní rekord na 100 meteorologických stanicích ze 139, které fungují déle než 30 let. Ve Vísce jsme v tento den naměřili 12 °C, celorepublikový rekord byl 16,8 °C. Teplé vánoční svátky pomyslně zakončily rok, který vstoupil do historie i jako nejteplejší v historii celoplanetárních měření.

Na závěr tohoto kronikářského zápisu připojujeme zápisy z Pamětní knihy Víska, které nám do ní vepsali hosté půltisíciletých narozenin naší krásné jubilančky. Nezbyvá než vyjádřit přání, aby se jejich milá slova v budoucnu vyplnila.

„Vážení a milí Viešťania a Viešťanky!

Ďakujeme za pozvanie na vašu oslavu – 500. výročia prvej písomnej zmienky o vašej obci. Zároveň ďakujeme za veľmi milé a úprimné prijatie. V týchto slavnostných chvíľach vám prajeme stále a pevné zdravie, šťastie, lásku a naplnenie vašich snov a prianí. Taktiež vašej obci a jeho vedeniu prajeme stálu a pravidelnú prosperitu do ďalších minimálne 500 rokov. Je nám u vás veľmi dobre, veľmi dobre sa tu cítime a tešíme sa na stretnutie Viesok v roku 2017! Večnou úctou a obdivom vaši priatelia – partneri Laderska Vieska“.

„Vážný p. starosto a lidičky obce Viska. K Vašemu jubileu přejeme vše, co Vám pomůže překonávat malé i velké problémy, všem hodně zdraví, životního optimismu a lásky. Děkuje za pozvání a milé přijetí. Nová kronika a noví přátelé z Lanškrouna. Za sbor Jarmila Uhlířová. Na skladatele D. Lidmilu vzpomínáme s láskou.“

„Milá Visko, k Tvému krásnému 500. výročí Ti přejeme především hodně šťastných a spokojených obyvatel, dobré sousedské vztahy a ať se Ti úspěšně vydaří všechno, do čeho se tedy pustíte. Děkuje za pozvání, moc jsme si to tady vychutnali a těšíme se zase na brzké

shledání, třeba u nás na Moravě. Ať se tady tak dobře paří ještě alespoň 5 x 500 let. Za Visky (okres Blansko) Iva Přichystalová.“

„Vážený p. starosta, milí občania Visky. K príležitosti jubilea 500. výročia obce Vám prajem úspešný rozvoj a zvelabovanie obce. Veľa zdarných a úspěšných rokov do budúcnosti. Taktiež sa teším a zároveň pozývam na stretnutie v našej obci Vieska nad Žitavou v roku 2016. Starosta obce Vieska Nad Žitavou Štefan Mladý, Mgr. Monika Badová, Josef Bado“

„Vážený pane starosto, vážení zastupitelé, milí občané, děkuji za pozvání na velkolepou oslavu vaší obce. Oslavenkyni přeji, aby i nadále vzkvétala a krásněla, aby měla moudré a šikovné zastupitele a stále spokojené občany. Dovolím si tlumočit pozdrav a přání všeho nejlepšího od jeřišských občanů. Vše jen to nej do dalších století přeje Dagmar Vaňková, starostka obce Jeřišno“